

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZAR ÉS APOSTOLI KIRALY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Kedden Aprilis 25-dik napján, 1815-dik esztendőben.

Nagy Britannia.

Parlamentumbéli beszélgetések, Aprilis' 4-dik napján: — Freeman tel azt kérte a' Ministerektől, hogy volt-e az Anglus tisztek' eleibe, 's ha volt mitsoda parantsolat volt a' közép-tengeren adattatva, hogy Bonapartének Elba szigetéről való elútozását megakadályoztassák, 's hogy adattak-e ki ezeránt valamely írásban való rendelések? — Lord Castlereagh azt felelte: Hogy erre nézve különösen semmi írásban való parantsolat nem volt kiadattatva, hanem átaljában tsak a' bizott a' tisztekre, hogy az Anglus tengeri erőt oly módon osszák szellyel, hogy Bonaparte Elba szigetére szorittatva légyen. — Midőn Tierney tovább is sürgette volna, hogy mondja-meg néki a' Minister, hogy hát tsakugyan nem voltak-e semmi különös előre való vigyázásbéli eszköök arra fordittatva, hogy a' szigetet oda ne hagybassa? — ez úttal nem botsátkozott ki a' Minister bővebb magyarázatra, azt mondván, hogy külömben is fog erre nem soká jobb alkalmatosság lenni. — Azután azt jegyzette-meg Wynn e nevű tag, hogy a' Parlamentommal még eddig a' Bonaparte' lemondásának semmi Aktája nem közöltetett, melyre nézve ő azt kívánná tudni, hogy eunek ezutánni közöltetését fogják-e a' Ministerek ellenzeni — mely-

re azt felelvén a' Minister, hogy nem fogják — tehát már most a' vala a' Wynn e' kívánsága, hogy az 1814-ben April. 11-dikén Fontainebleauban, egy részről az összszeszövetkezett Hatalmasságok más részről Napoleon között kötöttetett Alkú, 's az Angliai országlószeknek ezen Alkura való lépeséről szolló Akta, terjesztődjön a' Parlamentum eleibe. —

Aprilis' 5-dikén az Alsó-báz' tagjai is a' Felső-háznak szálájába összehivattatván, a' Régens Princztől ilyen követtség küldett hozzájuk: —

„A' Régens Princz, Király ó Felségének nevében és részéről, illendőnek találja tudósítani a' Parlamentomot a' felől, hogy azok a' történetek, a' mellyek az összszeszövetkezett Hatalmasságoknak tavaly Aprilisben Parisban tett magok' elkötelesekkel egészszen ellenkezőleg fordúltak elő Frantzia országban, és a' mellyek Európának tsendességére és függetlenségére nézve felettebb veszedelmes következéseket voubatnának magok után, olyan parantsolatoknak kiadására szolgáltattak alkalmatosságot ó Királyi Hertzegségének, hogy a' Britanniai erő, tengeren vizen nagyobbittassék. —

„Azt is szükségesnek lenni esmérte ó Királyi Hertzegsége, hogy egy szempillantnyi idővesztés nélkül értekezésbe botsátkozzék az ó Felsége Szövetségeseivel az

eránt, hogy az az égyetértés kieszközölőd-
jék, a' melly Európának közönseges és
tartós tsendességére nézve leghathatósabb
segítségül szolgálhat. —

„Ó Királyi Hercegsége telyes bátorko-
dással a' Parlamentum' készségére bizza
magát az eránt, hogy ez mind azoknak az
elzközöknek elősegíttetésekben munkás le-
szen, a' mellyek által egy ily fontos czélt
el lehet érni. —“

Az Alsó Ház' tagjai ezen követségnek
meghallása után a' magok szálájokba visz-
sza menvén, megbatározták, hogy azt a'
következendő napi ülésben fontolás alá
vegyék. Elő is vettek April. 7. dikén.
Whitbread így beszélt: —“

„Ha ő akkor, mikor ezt a' jelentést a'
Régens Printz a' Parlamentomba küldötte,
ott lett volna, ő abban meg nem egyyez-
zett volna, hogy ez ily hamar elővétetes-
sek a' megfontoltatásra. Egy ilyen fontos
tárgyra nézve több időt kellene az ő vé-
lekedése szerent engedni a' Parlamentom-
nak, hogy egy olyan Jelentést érdeme sze-
rent megfontolhasson, melynek foglalata
nem elég tiszta, avvagy ha elég tiszta vol-
na is, legalább olyan kétfelé magyarázhat-
ható és meghatározatlan kifejezések fordul-
nak benne elő, hogy nehezen lehessen ál-
tal látni, hova czélozzanak azzal azok, a'
kik azt projektálták. Minthogy ennekfe-
lette az e' felett való tanátskozás gyanítha-
toképpen tartós leszen, mivelbogy előre va-
ló megvizgáltatást kíván, tehát jó lenne
ezt a' tárgyat továbbra halasztani, a' mely-
ről ő holnap meg fogná mondani a' véle-
kedését. Azonközben ő addig is szükse-
gesnek tartja előre a' Nemes Lord (Cast-
lereagh) eleibe a' következő kérdéseket ter-
jeszteni: *Először*, hogy van-e annak fun-
damentuma, mint meghatározva erőssítet-
tett, hogy alattomban való égyetértés lett
volna, avvagy hogy azon Hatalmasságok kö-
zött, a' kik Párisban a' békesseges kötetés
aláírták, valamelly titkos tzikkely erőssítet-
tett volna meg, a' melly által ők arra kö-

telezték volna magokat, hogy a' Bour-
boni Házat a' Frantzia Országi thronuson
meg főgiák tartani? *Másodszor*, hogy va-
lyon megengednék-e azt a' Nemes Lordnak
kötelességei, hogy a' *Chatillonban* projek-
táltatott Alkut, a' melly szerent az öszsze-
szövetkezett Hatalmasságok Frantzia or-
szággal megbekelleni keszek lettek volna,
a' Parlamentummal közölje? minthogy ez
az Alkú igen szükseges volna a' Régens
Princztől küldetett Jelentésnek megvisgá-
lására nézve. —

Lord Castlereagh úgy felelt,
hogy az öszszeszövetkezett Hatalmasságok
között soha semmi a' féle titkos tzikkely
vagy ígértválás nem volt, a' milyenről
Whitbread úr beszélt. — A' mi a' más-
odik kérést illeti, ezeránt úgy vélekedett
Lord Castlereagh, hogy nem gondolja,
hogy ezen Ház azt kívánhassa, hogy a' Ré-
gens Princztől küldetett Jelentésnek meg-
fontoltatását el kellene mostanról egész
addig halasztani, míg a' Chatilloai Alkut
illető minden irások a' Parlamentom' elei-
be tétetethetnének 's Whitbread ur azo-
kat megolvashatná, melyre nézve ő (Cast-
lereagh) úgy itél, hogy a' Parlamentum-
nak semmi oka nintsen arra, hogy tett ha-
tározását vissza vévén, a' Princz Jelentését
most miudjart fontolás alá ne vegye. —

Whitbread kinyilatkoztatta, hogy
megelégedett légyen a' miniszternek erőssi-
tésével azeránt, hogy semmi e' féle titkos
tzikkelyek nem volnának: de a' mi a' Cha-
tilloni Alkut illeti, erre nézve úgy itél,
hogy a' Parlamentomnak néminémü meg-
világosíttatásra légyen szüksege előbb,
hogy sem a' Régens Princz Jelentésének
megfontolásához foghasson. Ő nem kíván-
nya, hogy a' Chatilloni alkudozásokat ille-
tő minden irások elő adattassanak; elégsé-
gesek lesznek azoknak tsak a' summázatai-
ik is, 's több e' felek. — Lord Castlere-
agh, úgy felelt, hogy minhelyest ezen Ház
a' Régens Princz Jelentésének megfontolá-
sához hozzá kezd, ő minden ezen tekiu-

teiben szükségesnek tartatandó magyarázatoknak tételekre kész leszen. —

Az után *Ponsonby* beszéllett: — Ebben a' Jelentésben, úgy mond, két igen nyilvánvalóan kifejeztetett pontok találtnak. *Először* arról teszen a' Princz nyilatkoztatást, hogy ő a' Frantzia országban előfordúlt utóbbi történetekre nézve a' tengeri és szárazon való erőt nevelni akarja; *másodsor* azt jelenti ő Királyi Hertzseége, hogy ezen tekintetben egygyetértésre akar lépni a' Szövetségesekkel. Ő (*Ponsonby*) úgy itél, hogy e' képpen ő K. Hertzseége igen böltsen 's a' czéllal meggygyezőleg tselekszik; mert okos dolog az országot minden előfordúlható történethez hozzá készíteni, és a' Szövetségesekkel legjobban egygyetértve munkálkodni. A' mi azt illeti, hogy mítsoda b' szonra akarja ő K. Hertzseége a' kiállittandó erőt fordítani: ezt ugyan még megvizsgálni szükséges leszen; de egyéb eránt ő (*Ponsonby*), akár miképpen itéljenek mások, úgy itél, hogy a' Princz böltsen tselekedett. — Mind ezek után azt javallotta ugyan ő, hogy egy derék megköszönő irást kell készíteni a' Princzhez, de olyant, hogy abban valami eleibe ne iratassék az eránt, hogy jövendőben miképpen viselje magát. Végezet-re ohajtással jelentette, hogy vajha Európának bátorságával fénnállhatna az, hogy a' békesség meg tartathassék 's a' hadakozás' inségei kevesebbíthetessenek! —

(Ugyan ez nap' a' Felső Házban is ezen tárgyról beszélgettek a' Lordok. Ügyesen adták elő *Liverpool*'s mások a' magok vélekedéseket a' Napoleon Elba szigetéről való eljövetele eránt; de ezen beszédek most nem tértek ide).

Frantzia Ország.

A' Párisi Monitör így írt April 9-dik napján: —

A' Császár ma misehalgatás után lóra ülven, 20 Regementekkel tartatott mustrát, a' mellyek *Orleansból*, 's a' *Ligeris*' bal Partjairól jöttek. Minekutánna a' seregek

nek minden sorait bėjárta ő Felsege, a' tiszték és katonák karikába állottak körüllette. A' Császár ilyen formálag beszéllett hozzájok: — „Éppen most verem a' tudósítást, hogy Toulouse és Montpellier városaikban 's az egész Delen mindennütt kifüggesztettek a' három színű zászlók. A' *Perpignani* és *Bayonnei* Komendánsok egyenesen kinyilatkoztatták, hogy ők az Angouleme Hertzeg' parafolatjának, hogy tudni illik ezen várakat Spanyol seregeknek adják által, engedelmeskedni nem fognak: de ennekfelette azolta magok ezen Spanyolok is kinyilatkoztatták, hogy magokat a' mi dolgainkba avatni nem akarják. A' fejer zázzló még tfak az egy Marsilia városában lobog: de ennek a' hétnek végéig ezen nagy város is, a' Király pártosai által elnyomattatván, minden jusait vissza fogja kapni. Ily nagy és hirtelen való szerentséinket annak a' hazaszeretetnek, melytől az egész nemzet lelkesítettik, 's azon megemlékezésnek, mellyet ti erántam fenutartottatok, köszönhetjük. Ha a' szerentsetlen körüállások a' három szíjú bokkrétának letétele-re kénszerítettek bennünket, tsakugyan szüntelenül megmaradott ez a' mi sziveinkben (a' katonák, mint a' Monitör írta vala, a' tarisznyájokból vették azt elő). Ez ismét a' mi öszszegyülekezésünknek jeladó czimarévé leszen, 's ezt mi tsak életünkkel egygyütt fogjuk letenni.“ Ezen szókra ilyen kiáltozás által szakaszatott felbe a' Császár beszédje: Mi esküszünk, hogy tsak életünkkel egygyütt fogjuk azt letenni! — Az után e' képpen folytatta szavait a' Császár: —

„Katonák! mi nem akarjuk magunkat a' más nemzetek' dolgába avatni: de jaj azoknak, a' kik a' miénkbe avatkoznak, vellünk is, mint Genova'val és Genévával úgy bánni, 's nekünk mástörvényeket adni, 's nem azokat meghagyni akarnak, mellyeket a' nép kíván magának. Ezen esetben a' Marengoi, Ansterlitzzi, és Jénai

vitézekre fognának találni határszéleinken; egész népünket ott fognák találni: 's hánékiek 600,000 katonájuk leszen, mi ezeknek két milliót fognak ellenekbe helyhezetni (Ezen szókra ismét nagy kiáltás támadott) —

„Én jónak lenni találok azt (igy folytatta szavait a' Császár) a' mit tselekedtetek, azért hogy a' három színű zászló körül összegyülekeztek. De tsakugyan nem most, hanem majd a' Májusi mezőn, a' népnek jelenléteben adom én néktek vissza azokat a' Sasokat, mellyek a' ti vitézsétek által oly gyakorta dítsősségek tétettek, 's Frantzia országnak ellenségeit futni szemlélték. Katonák! a' Frantzia nép. és én hennetek helyhezettük bizodalunkat: bizzatok ti is a' néphez és én hozzám! — Ezt a' beszédet legnagyobb elragattatás követte, 's ezzel a' mustra elvégződött.

Egy rut áruulás, melly a' Királyi ármádának éppen a' fő hadi szállásán Toulouse városában, a' maga Stábjánál ott fekvő Generál Lajtnánt Laborde nek szövevényes mesterkedése által kiűtötte magát, egy tsapás által semmivé tévé Angouleme Hertzegnek minden eddig tett iparkodásait Déli Frantzia Országban. O maga leírja a' Hadi Ministerhez az Eckműhli April. 4-dikén írt levelében, mind azokat a' szövevényes álnokságokat, mellyek által oda vitte a' dolgot, hogy végre Damasc és Vitrolles urakat is, az Angouleme leg megbízottabb Segédjeit, elfogatta. A' levél hosszú, tebat tsak summázva tesszük ide: —

„Uram! Gen. Chartran Apr. 1-ső napján érkezett-meg hozzám a' Császár és az Ur' parantsolataival. Én a' történetek felől tudósítván, nem is várokoztam volna ezekre a' parantsolatokra: de kevés meghitt tiszték és katonák voltak körültem. Én itt 50,000 emberekből álló városban voltam, a' hol K. Biztos Baró

Vitrolles jelenléte a' Jakosok' számos részének jó indulatját halgatásban tartotta. Nekém kevés embereim lévén, minthogy a' 69-dik Linea 3-dik ágyúzó, és 15-dik Vadász-Regementeket is eltertek vala vezérlésem alól, Vitrolles az alatt szüntelen szaporította a' maga seregeit. Így állottak a' dolgok, midőn Gróf Damas-Crux ide Toulousébe megérkezett, kiknek Marschal Perignon is nem soká nyomába érkezett, a' kit Angouleme Hertzeg ezen 10-dik katonakerületnek vezérévé rendelt vala. Én haladék nélkül elmentem ezen Marschalhoz, kinyilatkoztattam neki a' dolgot; mint Marschalnak jó szívvel neki engedtem volna, az ezen napi dítsősségekben való elsőséget; de ő lágymelegséget mutatott; vonogatta magát. Én láttam, hogy már most időt nem lehet vesztetni. Négy ágyúzó Kompániák, mellyeket a' Királyi Biztosok magoknak megnyerni elmúltattak vala, éppen ekkor Toulousébe érkeztek, de a' kiknek Perignon azonnal megparantsolta, hogy menyenek el innét Narbonnebe: én pedig meghitt tisztéket küldöttem-el, hogy az útbanezekkel beszédbe eredvén, mondják-meg nékik, hogy az én feleletemre tüstént térjenek vissza Toulousébe. Megtévéen e' képen készülteimet, ma (Apr. 4-dikén) napfeljötekor Baró Vitrollest fogságra tettem; most éppen az írásait vizsgálatom. Így tselekedtem Damással is. Reggel öt órákor már minden tornyokon és egyéb közönséges épületeken a' három színű zászlók lobogtak, 's ugyan azon szempillantásban az egész őrző sereg felszurta a' három színű hokrétát. —

„Damas, és Vitrolles urak nagyon kérettek engem, hogy engedem-meg, hogy útozhassanak-el innét. Az elsőnek, minthogy ennek talentomai nem veszedelmesekek, 's a' Császár Dekretoma az Emigránsoknak az országból való eltávozását különben is megengedte, szabadságot adottam, hogy útját Spanyol országba vehesse.

Hanem *Vitrolles* urat itt kimutatott tulajdonságaira 's rossz magaviseletire nézve, jónak találtam tovább is fogva tartani, 's eránta a 'Császár' parantsolatját elvárni. Ezennel küldöm Excellenzjádna az itt kijövő *Monitör* (ezt a 'Párisi *Monitör*, minthogy B. *Vitrolles* adatta-ki, *Vitrolles-Monitörnek* nevezi) néhány darabjait is, annak megmutatására, hogy miképpen tsábitották ezen deli tartományokat. Marschal Perignon azt adta tudtomra, hogy ő elmegy falura a' jószágába. —“

„*Laborde*, General Lajtnánt.

(A' General-Lajtnánt nevezet a' Napoleon visszaszajövetelé után is megtartatott az Ofztályos Generalis nevezet helyett)

Szerentsélen valának *Angouleme* Hertzegnek azon iparkodásai is, mellyeket a' Rodanus felé tett. Itt már annyira vitte vala a' dolgot, hogy *Valencét* elfoglalván, már azon a' ponton állott, hogy *Lyonba* is tsaknem bément vala. Hanem, néhány verekedések után, mellyek az *Iserre* mellett történtek, Apr. 6-dikán estvéli 10 órakor, *Valencét* ismét oda hagyni, az után pedig, mint az April. 11-dikén költ *Monitör* írja, előlről Gen. *Grouchy*, *Pont-de-St. Esprit* felől Gen. *Gilli*, harmadik felől pedig a' *Dauphinei* nemzeti testörzök által, egyszersmind nyomtattatván, 's minden Linea-seregektől elhagyattatván, kapitulált, a' melly szerént néki a' Langvedóziai parton lévő Cetteti kikötőhelyben hajóra ülni, 's Frantzia országból elevezni kellett volna. —

Azonközben (ezt már 12-dikben írja a' *Monitör* Párisban), a' *Dauphine* beli testörzök seregeknök néhány tsapatjaik, mellyek az *Angouleme*' Hertzeg kevés seregét hátulról megtámadták vala, a' Capitulatziót nem akarták megismereni, minthogy azt Gen. *Grouchy* még nem hagyta vala helybe. Ők tehát *Angouleme* Hertzeget letartóztatták, a' melly történet felől Gen. *Grouchy* a' Császárta telegrafus által tudósította, 's to-

vábbi parantsolatot kért magának, hogy mi tévő legyen. A' Császár e' képpen válaszolt néki: —“

„Gróf *Grouchy* Ur! A' Királynak Mártz. 6-dikán költ Rendelése 's az ő Ministereitől Bétsben Mártz. 13-dikán aláíratott Nyilatkoztatás, just adhatónak nékünk arra, hogy *Angouleme* Hertzeggel úgy bánnyunk, mint ez a' Rendelés 's ez a' Nyilatkoztatás kívánnyák, hogy vélem és az én familiámmal mások bánnyanak. Hanem mi, azon gondolkodás mellett, melly miiket arra indított vala, hogy azt rendeljük, hogy a' Bourbon familiának tagjai Frantzia országot szabadon ide hagyassák, hűségesek maradván, a' mi akaratumk ez, hogy az Ur tegyen rendelést, hogy *Angouleme* Hertzeget vigyék Cettébe, ott őtet ültessék hajóra, az úrnak pedig az ő bátorságára legyen gondja, 's őtet minden hántódás ellen oltalmazza-meg. Tsak azt vigye véghez az Ur, hogy a' Státus' kassáiból elvétetett pénzek vétetessenek vissza, és hogy ő kötelezze-le magát az eránt, hogy a' Korona' gyémántjai vissza adattatnak, mint-hogy ezek a' nemzet tulajdonai. Egyszersmind adja tudtára néki az Ur, hogy a' Nemzeti Gyűlésnek törvényei, mellyek a' Bourbon familiának azon tagjait illetik, kik a' Frantzia földön megtalálattaknak, meg-njittattak legyen. Köszönnye-meg az Ur nevében a' nemzeti testörzöknek azt a' házafiuságot, a' mellyet megbizonyítottak, 's azt a' hajlandóságot, mellyet erántam ilyen fontos környüllállások között kimutat-tak. Költ a' *Thuille* palotában Apr. 11-dik napján, 1815 ben. —“

„Napoleon.

April. 10-dikén írta vala a' Párisi *Monitör*, hogy már tsak *Marsilia* és *Antibes* lévően hátra, a' honnét tudósítás nem érkezett a' felől, hogy a' három színű zászlók már ott is lobognának: de azon napra már lobogni kellett azoknak ott is; 's

mihelyest az e' földi való tudósítás ezen városokból is megérkezik, azonnal valamint Párisban úgy minden más erősségekben és tengerpartokon, száz ágyúknak durrogása fogja jelenteni azt, hogy a' polgárok között való egyenetlenség elvégződött. (Leg alább April 12-dikén még nem durrogtak volt Párisban ezen 100 ágyú. Hát nem sok Királyi Generálisoknak elfogott leveleikről írja a' 12-dikben indult Monitör, hogy ezek mind azt írják, hogy mindenütt a' Línea-seregeknek elpartolása okozta a' Király' részén lévők között a' nagy zűrzavart.)

Egy Cs. Dekretom mind azoknak, a' kik a' nemzeti testörzök laistromába béíratatva vannak, szabadságot engedett arra, hogy puskát tarthassanak magoknak. Ezen nemzeti testörzök, a' Monitörben kijött laistrom szerint, 3130 Batalionokból állanak, a' mellyek mind egygyüt 2,255,040 embert foglalnak magokban. Továbbá a' mondatik, hogy ezeknek felfegyverkezéskékre 350 ezer új és 150 ezer ó puskák vannak készen. Tegyük-fel, hogy ez az erősítés valóság legyen, ennyi puskával mindazonáltal a' testörzök massájának csak egy ötöd részét lehet felfegyverkezetni. — Minden Frantzia, ki a' fegyverhordozásra alkalmas, 's a' 20 esztendő elérte és a' hatvant még el nem haladta, nemzeti testörzö. —

A' *Napoleon*' két testvérei *Jósef* és *Lucian*, kik közzél az utolsó 11-dikben érkezett meg Párisba, a' *Morfontaini* kastélyban laknak egygyütt. — *Napoleon* Aprilis' 12-dikén *Hortenseánál* a' maga mostoha leányánál a' *Hollandiai* volt Királynénál fölöstökömözött, kinek most *St. Lou* Hertzegné a' neve. —

A' *Májusi* mezőn, vagy *Márs*, vagy is *Mártzius* mezején, már hozzá fogtak annak a' véghetetlen nagyságú szalának építéséhez, melybe a' Frantzia nemzeti *Választóknak* öszsze kell gyűlni. — *Marschal Ney*, ki most a' Frantzia váraknak és szemmeltartó seregeknek megvizsgálásokban foglatoskodik, April. 11-dikén *Landau*ba érkezett vala *Lilleből*. Onét *Weisenburg* felé vette útját.

Belgiumi Királyság.

Hertzeg *Wellington* Apr. 8-dikán *Gent* városába érkezvén, az itt lévő *Frantzia* hadi *Ministerrel* a' *Feltréi* Hertzeggel hosszas beszédet tartott, azután 18-dik *Lajos Királynál* ebédelt, a' hol a' *Király* és *Gróf Artois* között ülni volt szerentsége. — *Brüsszselből* írják, hogy az *Anglus*, *Hannoveránus*, és *Belga* seregeknek főbb vezérjeik 11-dikben ott egygyütt voltak, hogy az ő *Generalissimusokkal* Hertzeg *Wellington*nak a' hadi munkára nézve egygyetértésnek. A' 18-ik *Lajos'* legkülsegesebbeknek tartott udvarnokjai között is találtak árulokra, de megesmértetvén *Gentből* politiziai vigyázók által kísértettek túl a' határon.

Török Birodalom.

A' *Császár*, a' *Muftit*, mi okranézve, bizonyosan nem tudják, véletlenül letette, és más *Muftit* tett helyébe.

Spanyol Ország.

Ferdinandus Király a' maga hadi *ministerét* *Don Egüjät* letévén, azt a' *Balfastérost* nevezte helyébe, kit a' *Kortések*, azért, hogy Hertzeg *Wellington*nak nem engedelmekedett, *Afrika*ba *Ceuta* várába *szamkivetésbe* küldöttek volt.

Aprills 22-ik napján adtak 100 Forint Huszas penzért 395 5/8 forintot Váltószédulában. Egy Császár aranyért 18 forintot 24 Krt.